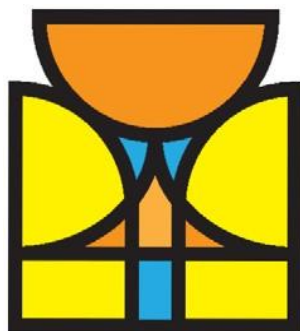

**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2025
5

Epištola Žižkovským
6. dubna 2025

*Dopomoz mi, Bože, k právu,
ujmi se mého sporu
(Ž 43)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla na potravinovou banku. Děkujeme vám za vaši štědrost, i za to, že pamatujete na náš sbor.

BOHOSLUŽBY BĚHEM VELIKONOČNÍHO TÝDNE

17.4. Zelený čtvrtek od 19h

18.4. Velký pátek-společné bohoslužby obou žižkovských a vršovického sboru. Bohoslužby se konají ve sboru ČCE Žižkov I., Prokopova ulice 4, od 9:30h

20.4. Boží hod velikonoční od 9:30h

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

V pondělí v 17:30h se sejde Tensing. V 18:30h se sejde hospodářská komise

V úterý v 9h se koná pastorálka pražského seniorátu, v 17:30h se sejde pěvecký sbor Nálada. Od 18h se sejdou děti ke svému programu.

Ve středu v 19h se koná schůze staršovstva

V pátek od 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi.

V neděli v 9:30h jste srdečně zváni na bohoslužby, budeme slavit květnou neděli

VE VÝHLEDU:

20. dubna na Velikonoční neděli odpoledne se přidáme jako sbor k sousedské slavnosti Žižkonoce

31.5. se koná společné setkání pražského a ústeckého seniorátu v Řehlovicích

14.6. je v plánu sborový výlet do Žernovky

Přífarský tábor se bude konat v termínu **od 18.8. do 22.8.**

Sborová dovolená proběhne ve dnech **od 27.8. do 31.8.**

PASTORACE A MOŽNOST ROZHOVORU

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

PÁTÁ NEDĚLE POSTNÍ- JUDICA

ČTENÍ: Řm 6, 1-5

Co tedy máme říci? že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? ² naprosto ne! hříchu jsme přece zemřeli– jak bychom v něm mohli dále žít? ³ nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? ⁴ byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom– jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého otce– i my vstoupili na cestu nového života. ⁵ jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.

EVANGELIUM: Mk 10, 32-45

³³ „Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt a vydají pohanům, ³⁴ budou se mu posmívat, poplívají ho, zbičují a zabijí; a po třech dnech vstane.“ ³⁵ Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: „Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme.“ ³⁶ Řekl jim: „Co chcete, abych vám učinil?“ ³⁷ Odpověděli mu: „Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě.“ ³⁸ Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?“ ³⁹ Odpověděli:

*„Můžeme.“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, budete pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni.
40 Ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž jsou připravena.“ 41
Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana. 42 Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim:
„Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je. 43 Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; 44 a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. 45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“*

KÁZÁNÍ:

Dnešní příběh z evangelia začíná tím, že jsou na cestě do Jeruzaléma a Ježíš už zase vede ty své zvláštní řeči. Na cestě do Jeruzaléma jsou už delší dobu: jdou tam na svátky. Na ty, co si při nich připomínají vysvobození z Egypta.

A ty podivné řeči už Ježíš také nevede poprvé.

Učedníci tak nějak *tuší*, že až tam dojdou, tak by se mělo odehrát něco dramatického; že na tom hodně záleží, jako by Ježíš všechno vsadil na jednu kartu (jak se říkává). A teď k tomu říká jakési podrobnosti, kterým nikdo moc nerozumí nebo snad ani nechce rozumět.

A tak ten úvodní obraz, který nám evangelista Marek líčí, je vlastně velice výmluvný: vpředu, trochu osaměle, jde *Ježíš*. Teprve v uctivém odstupu ho následují *učedníci* – ale vypadají hodně zaraženě. A za nimi jdou zástupy. A ty už se vysloveně bojí, co se to dneska se všemi děje.

A Ježíš jim naposledy vysvětloval něco v tom smyslu, že ho v tom Jeruzalémě zbičují, poplivají a nakonec i zabijí. A budou to ti, kdo tam teď zrovna mají moc a nejspíš se bojí, aby to svou moc o to své postavení nepřišli. A učedníkům to celé nějak nedává smysl, ale ostýchají se na to znovu vyptávat, tak tedy jen zaraženě mlčí v tom uctivém odstupu.

ii.

Ale potom se přece jen najdou dva – dva z těch nejbližších, Jakub a Jan – kteří se přece jen odváží to ticho prolomit. Využijí toho, že Ježíš je tam vpředu teď zrovna sám, a pospíší si tam položit mu otázku.

Tedy, jestli by mohli...

A Ježíš jim odpoví: *co pro vás můžu udělat?*

A oni řeknou: *Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě.*

To *není* jenom zasedací pořádek. To vypadá, že by ho chtěli obklopit a mít jen pro sebe.

iii.

Ne, že bychom to neznali. Tohle se přece odedávna děje v církvi, a v ekuméně. Že každá ta skupina, nebo hnutí, nebo částička Kristova lidu, která má pocit, že má trochu víc pravdy než ti ostatní, by nejraději měla Krista jenom pro sebe, a obklopila ho zprava i zleva, aby tam nezbylo místo pro nikoho jiného.

Tak tady čteme, že to opravdu není nic nového. Nic nového mezi bratry a sestrami, a začali s tím už bratři Zebedeové.

iv.

Ale vraťme se zpátky k nim, tenkrát na té cestě. Vypadá to, jako by vůbec neslyšeli, co jim to před chvílí říkal.

Mluvil o tom, do čeho se to namočil a čím si bude muset projít – ale oni jsou živoucí příklad toho, jak člověk slyší jen to, co *chce* slyšet. Dokonce i z té jeho zvěsti. Oni slyší jen jakýsi vzdálený (v tu chvíli *hodně* vzdálený) příslib slávy. A na ten chtějí být připraveni.

Když to tak čteme z odstupu, vypadá to, že nic horšího už v tu chvíli nemohli vymyslet. Nebo aspoň, že nevhodnější okamžik už si snad nemohli vybrat.

Ale zdá se, že Ježíše už to ani nevyvede z rovnováhy. A odpoví jenom: *Nevíte, o co žádáte.*

Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?"

Kalich a křest. Kalich je obrazem života, nebo přesněji řečeno: toho, co každého z nás v tom životě ještě čeká. Co ještě si má člověk vypít. A může to být kalich hojnosti, kalich požehnání, anebo také kalich hořkosti... Už za pár týdnů, v Getsemane, se Ježíš bude modlit, aby Bůh od něho *odňal* ten kalich, do kterého s hrůzou vidí, co je uvnitř. A křest je *ponoření*, křest vyjadřuje s téměř básnickou obrazností, do čeho jsme se v životě namočili.

A Ježíš se tedy ptá: *můžete pít ten kalich, který tam na mě čeká? A chcete se namočit do toho, do čeho já?*

A badatelé se dohadují, jestli jim to opravdu nabízí nebo je to jen řečnická otázka, aby pochopili, že ne, že nevědí, oč to žádají.

V.

Ale možná, že to opravdu není jen řečnická otázka.

Ježíš přece nechce být jenom sám. Sám pro sebe.

Každopádně ti dva, Jakub a Jan, statečně odpovídají:

Ano, můžeme.

A zase se můžeme jenom dohadovat, jestli teď už jim došlo, o čem je řeč a co to obnáší, nebo zas jenom slyšeli to, co chtěli.

Ale Ježíš je vezme vážně (Ježíš své učedníky *bere* vážně) a přislíbí: *tak ano, kalich, který já piji, budete pít. A křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni.*

Ovšem místa po pravici a po levici si tady rozdělovat nebudeme, dodá k tomu.

vi.

Ale to už se do toho mezitím vloží těch zbývajících deset, kteří už stihli pochopit, o čem je to tam vpředu řeč. A Ježíš se jim teď snaží vysvětlit, že tohle je *celé* špatně, že se na to *dívají* špatně, že tady přece nejde o nějaké rozdělování moci.

Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, potlačují ty ostatní, říká Ježíš. nebo tak nám to aspoň překládá ekumenický překlad. Ti, kdo u těch národů *platí za první*. Ostatní české překlady tam většinou mají: *ti kdo se pokládají za vladaře*. Ježíš o mocných tohoto světa mluví jako o těch, kdo *se domnívají*, že vládnou. A *domnívají se*, že na nich běh tohoto světa záleží, že oni jsou ti nejdůležitější. Tak jim to nebudeme brát, ale vy si na to přece hrát nebudete – říká Ježíš svým učedníkům, své církvi. Nám.

vii.

Ale vraťme se ještě naposledy k tomu *kalichu* a k tomu *křtu*. Jakub a Jan řekli *můžeme*, a Ježíš jim ho slíbil. Místa po pravici a po levici, ty ne. A pokaždé na Velký pátek si na tuhle rozmluvu můžeme vzpomenout, protože místa po pravici a po levici, na těch dvou

zbývajících křížích zaujali jiní. Zatímco Jakub a Jan se spolu s ostatními někam rozutekli.

Ale ten kalich a ten křest přece jejich prostřednictvím slíbil a nakonec dal i nám. Takže kdykoliv při večeři Páně z toho kalicha pijeme, máme i my podíl na tom *jeho* údělu. Pijeme přece z toho *jeho* kalicha. A on jako by pil i z těch našich kalíšků to, co prožíváme.

A když jsme pokřtěni, jsme nesmazatelně *namočení* do toho, do čeho se tenkrát v Jeruzalémě namočil on. I kvůli nám. amen

MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
Beránku tichý,
dovol nám následovat Tebe
a objevovat pravou moudrost
a pravou autoritu, u Tebe,
který nekřičíš, ani nepozvedáš hlas
a přesto jsi to ty, který zůstáváš i zveš.
Prosíme Tě za pokoj a smíření mezi lidmi,
i mezi národy. I mezi těmi nejbližšími.
Nauč nás pomáhat, kde pomoci můžeme
a použij si nás, kde jsme upotřebitelní.

POSLÁNÍ: Fl 2, 1-5

Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: ² dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, ³ v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴ každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.

⁵ Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši

POŽEHNÁNÍ:

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově

Čajkovského 1639/10,

130 00 Praha 3

tel: 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://www.evangeliczizkov.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275

E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010